

РЕШЕНИЕ

№ 16664

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **7562** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. А., чрез адв.Г., срещу Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/02 от 03.06.2024 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие“, с което е отказано частично изплащането на финансовата помощ по Договор №BG06RDNP001-16.001-0041-C01, в размер на 36 776.50 лева, по искане за окончателно плащане №2, касаещо проект „Децентрализирана интелигентна система за проследяване на произхода и качеството на произведените стоки“.

Релевират се доводи, че не е налице коректно посочено правно основание при издаване на обжалвания ИАА, както и смесване на два различни фактически основания, и съответно правни основания. Твърди се, че едната част от акта касае отказ за верификация на суми, тъй като е решение за отказ за изплащане. В същото време Държавен фонд Земеделие ползва термини, които липсват в закона, а именно редукция на сума и съответно правни институти, които са самостоятелни по отношение на отказа за верификация, но и са обосновани в обжалвания акт, а именно финансова корекция. Всъщност административният орган посочва, че “Общият размер на наложената финансова корекция е 36 776.50 лева. В този смисъл, ако се приеме, че с налице определена финансова корекция, липсват данни да е проведено производството по чл. 73, ал.2 ЗУСЕФСУ, съставляващо самостоятелно основание за отмяна. Отделно, при определяне на финансова корекция е необходимо да се дефинира нередност, като се квалифицира твърдяното нарушение на националното/ общностно законодателство, което не е сторено и практически липсват мотиви за издаване на акта и съответно надлежна правна квалификация. По отношение на отказа за изплащане на възнагражденията, според жалбоподателя актът не е обоснован, тъй

като е неприложима нормата на т. 13 от част Б на Условието за изпълнение от променените насоки за кандидатстване. Поддържа се, че разходите са допустими по смисъла на административния договор, одобрени са като част от бюджета на проекта, реално извършени и отчетени по правилата на договора и на Условието за изпълнение, съставляващи общ административен акт, който действа занапред, считано от датата на влизането в сила. Отделно, разходите се отнасят за възнаграждения за работа на екипа, осъществена в периода 01.06 до 30.06.2021 г., но същите са заплатени през м. 07.2021 г., т.е. тогава са реално извършени и съответно са включени в коректното искане за плащане, което касае разходи извършени през м. 07.2021 г. Същите не са извършени в по-ранен период и не е възможно да се представят доказателства за извършването им в предходно искане за плащане. На следващо място, в обжалваното решение не се съдържа конкретизация на базата на коя хипотеза е наложена финансовата корекция, поради което само този пропуск представлява съществено процесуално нарушение, водещо до неспазване на изискването за форма по чл. 59, ал.2, т.4 от АПК на административния акт. Освен това се оспорва, че разходи в размер на 16083.70 лв., попадат в обхвата на чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 г.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да уважи. Подробни съображения с искане за отмяна на оспорвания акт се съдържат в допълнително представени писмени бележки. Претендират се сторените по делото разноси по представен списък по чл. 80 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен не се явява. В писмена молба от 14.04.2025 г. моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира разноси, съгласно списък и прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, III отделение, 73 състав, след като се запозна с жалбата и становищата на страните и разгледа приложените по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

Съгласно нормата на чл. 26, ал. 1, изречение първо от ЗУСЕФСУ от страна на Управляващият орган са приети Насоки за кандидатстване по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“, по Мярка 16 „Сътрудничество“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ за периода 2014-2020 г., включващи: Условието за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура чрез подбор № BG06RDNP001-16.001 по Подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“, по Мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 г. и приложенията към тях, както и Условието за изпълнение на одобрени проекти по процедура чрез подбор по Подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“ по Мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 г. и приложенията към тях, заедно с обявата за откриване на процедурата чрез подбор и публично достъпни на електронен адрес: <http://www.dfz.bg/bg/prsr-2014-2020/merki-podpomagane-ISUN/>.

В раздел 11.1 „Допустими кандидати“, т.1 е предвидено, че по програмата могат да кандидатстват оперативни групи, учредени като дружества по смисъла на чл. 357– 364 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, като участниците в групата сключват договор за дружество по чл. 357 от ЗЗД, което към датата на подаване на проектното предложение следва да е регистрирано в регистър [улица] е предвидено, че оперативната група задължително включва най- малко един земеделски стопанин регистриран съгласно Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани /ДВ, бр. 10 от 1999 г./; научни институти,

научни центрове или Държавно предприятие „Научно – производствен център /опитни станции, преди промяна в Закона за селскостопанска академия, обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г./, които извършват научни изследвания и научно обслужване в областта на селското стопанство или горското стопанство, или биотехнологиите или хранителните технологии, и които са организации по чл. 6 от Закона за Селскостопанската академия или по чл. 6 от Закона за Българската академия на науките и Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт /Н./ или висши училища, акредитирани по Закона за висшето образование с актуални акредитации по професионални направления „Растениевъдство“, „Растителна защита“, „Животновъдство“, „Ветеринарна медицина“, „Горско стопанство“, „Хранителни технологии“, „Биотехнологии“, и „Науки за земята“. В т. 4 от Раздел 13.3 от Условията за кандидатстване е посочено, че финансова помощ не се предоставя за проекти, които не отговарят на Европейското и национално законодателство.

ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ кандидатствал по процедура чрез подбор № BG06RDNP001-16-001 по Подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“ по Мярка 16 „Сътрудничество“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020, с проектно предложение № BG06RDNP001-16.001-0041 с наименование „Децентрализирана интелигентна система за проследяване на произхода и качеството на произведените стоки“, депозирано чрез системата ИСУН, с приложени документи, изискуеми по процедурата.

На 22.12.2020 г. е сключен между РУО - ДФЗ - РА и ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ Административен договор № РД50-46 от 22.12.2020 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПРСР 2014-2020 г., по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“ по мярка 16 „Сътрудничество“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г.

Чрез ИСУН от страна на жалбоподателя е подадено Искане за окончателно плащане № 2/2021 г. към договор №РД-50-46/22.12.2020 г. в размер на 111 013,82 лв. С него от страна на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ е поискано възстановяване на направените разходи по процедура чрез подбор №BG06RDNP001-16.001-0041-С01 по програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 по подмярка 16.1. „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“ по мярка 16 „Сътрудничество“, съгласно Искане за окончателно плащане №2/2021 г., касаещо проект „Децентрализирана интелигентна система за проследяване на произхода и качеството на произведените стоки“.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх. № 01-2600/1499 от 16.03.2022 г., ДФ „Земеделие“- РА уведомява бенефициента, че следва в 15 дневен срок да представи посочените в същото документи, с указание, че в случай, че изисканите допълнителни документи не бъдат предоставени в посочения срок, обработката на искането за плащане ще бъде извършено на базата на наличната към момента документация и може да бъде отхвърлено или финансовата помощ да бъде намалена.

В отговор на Уведомителното писмо от ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ са изпратени искания за предоставяне на допълнителни документи, във връзка с искането му за плащане.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх. №01-2600/206 от 17.04.2022 г., ДФ „Земеделие“- РА уведомява бенефициента, че следва в 15 дневен срок да представи посочените в същото документи, с указание, че в случай, че изисканите допълнителни документи не бъдат предоставени в посочения срок, обработката на искането за плащане ще бъде извършено на базата на наличната към момента документация и може да бъде отхвърлено или финансовата помощ да бъде намалена.

В отговор на Уведомителното писмо от ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ са изпратени искания за предоставяне на допълнителни документи, във връзка с искането му за плащане.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх.№01-2600/2506 от 27.04.2022 г., ДФ „Земеделие“- РА уведомява бенефициента, че следва в 15 дневен срок да представи посочените в същото документи, с указание, че в случай, че изисканите допълнителни документи не бъдат предоставени в посочения срок, обработката на искането за плащане ще бъде извършено на базата на наличната към момента документация и може да бъде отхвърлено или финансовата помощ да бъде намалена.

В отговор на Уведомителното писмо от ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ са изпратени искания за предоставяне на допълнителни документи, във връзка с искането му за плащане.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередовности с изх.№01-8600/2875 от 19.05.2022 г., ДФ „Земеделие“- РА уведомява бенефициента, че следва в 15 дневен срок да представи посочените в същото документи, с указание, че в случай, че изисканите допълнителни документи не бъдат предоставени в посочения срок, обработката на искането за плащане ще бъде извършено на базата на наличната към момента документация и може да бъде отхвърлено или финансовата помощ да бъде намалена.

В отговор на Уведомителното писмо от ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ са изпратени искания за предоставяне на допълнителни документи, във връзка с искането му за плащане.

На 21.06.2022 г. е издадено Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/01 за изплащане на финансова помощ от Изпълнителен директор на ДФЗ, с която на основание чл. 20а, ал. 2 от ЗПП и чл. 17, ал. 8 от Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, е одобрена, оторизирана и изплатена сума в размер на 74 237,32 лева и в т. II. е отказано частично изплащане на финансова помощ в размер на 36 776,50 лв., представляващо плащане на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ по Договор № РД 50-46 от 22.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 по Искане за окончателно плащане №2/2021 г. От страна на Управляващия орган е прието, че са установени разходи, които не отговарят на нормативно регламентираните критерии за допустимост съгласно приложимите Условия за кандидатстване, поради което са наложени следните корекции:

- Наложена е редукция на разходи за възнаграждение на 15 лица, общо в размер на 16 013,68 лв., поради това, че същите са извън отчетния период на текущото Искане за плащане - 01.07.2021 - 31.12.2021 г. и ДФЗ ги определя за недопустими за финансиране, съгласно част Б „Финансово изпълнение на проектите“ и плащане, т.13 от Условия за изпълнение, изменени със Заповед №МЗм РД09-925/07.09.2021г.

- Наложена е редукция от 70,02 лв. за разходи за ток, телефон и интернет за офис (разходи за вода).

- С решението са редуцирани и разходи в размер на 16 083,70 лв., тъй като попадат в обхвата на чл.63 от Регламент за изпълнение (ЕС) №809/2014 на Комисията от 17.07.2014 г. за определяне правилата за прилагането на Регламент (ЕС) №1306/2013 на ЕП и Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие (ОВ.Л 227.69 от 31.07.2014г.).

- Редуцирана е и сумата от 4609,10 лв., която ДФЗ определя като надвзета субсидия.

Посочено е в същото решение, че общият размер на наложената финансова корекция е 36 776,50 лв.

Административният акт в частта по т. II е оспорен по съдебен ред и с Решение № 915/12.02.2024

г. постановено по адм.д. № 6677/2022 г. по описа на АССТ, 57 състав е отменено по жалба на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“, същото Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/01 от 22.06.2022 г., издадено от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта, в която е отказано частично изплащането на финансова помощ в размер на 36 776,50 лв., представляващо плащане на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ по административен договор № РД50-46/22.12.2020г., процедура чрез подбор №BG06RDNP001-16.001-0041-C01 по програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 по подмярка 16.1. „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на ЕПИ“ по мярка 16 „Сътрудничество“, съгласно Искане за окончателно плащане №2, касаещо проект „Децентрализирана интелигентна система за проследяване на произхода и качеството на произведените стоки“, съгласно Искане за окончателно плащане №2/2021 г. и е върната административната преписка на Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14- дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени със съдебния акт.

На 03.06.2024 г. е издадено оспорваното в настоящото производство Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/02 от 03.06.2024 г., на основание чл. 20а, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, във връзка с чл. 17, ал. 8 от Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 96, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и във връзка с изпълнение на влязло в сила съдебно решение № 915 от 12.02.2024 г., постановено по адм. дело № 6677/2022 г. по описа на Административен съд-София град, с което е:

I. Одобрено изплащането на финансова помощ на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“, ЕИК[ЕИК] по Договор № BG06RDNP001-16.001-0041-C01 съгласно искане за окончателно плащане № 2, касаещо проект „Децентрализирана интелигентна система за проследяване на произхода и качеството на произведените стоки“ в размер на 74 237,32 лв. Заявена сума: 111 013,82 лева. Отказана сума съгласно Раздел II: 36 776,50 лева. Оторизирана сума: 74 237,32 лева. Изплатена сума: 74 237,32 лева.

II. Отказано частично изплащането на финансовата помощ, представляваща плащане по Договор № BG06RDNP001-7.001-0110-C01 в размер на 36 776,50 лева.

В решението е посочено, че разходи в размер на 16083,70 лв. са редуцирани, тъй като съгласно разпоредбите на член 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 г., ако сумата на заявените за възстановяване разходи, надвишава сумата, която е платима на бенефициера след проверка на допустимостта на разходите в искането за плащане, с повече от 10 %, се прилага административна санкция. Размерът на санкцията се равнява на разликата между тези две суми, но не надхвърля пълното оттегляне на подпомагането. Общият размер на заявените за възстановяване разходи по проекта е 111013,82 лв. (като от заявената сума 111013,82 лв. следва да се извади сумата в размер на 4609,10 лв., явяваща се надзаявена субсидия, тъй като за същата не следва да се налага 10 % санкция съгласно параграф 1 от чл. 63, а общия размер на допустимите за финансиране разходи по проекта, в резултат на описаните по- горе редукции, възлиза на 90 321,02 лв., т.е. разликата между заявените и допустимите разходи надвишава 10 %, поради което е наложена административна санкция в размер на 16083,70 лв. В решението са описани и редуцираните разходи от 4609,10 лева, представляващи надзаявена субсидия съгласно Приложение № 2- Одобен финансов план от Договор № РД- 50-46 от 22.12.2020 г. Посочено е, че общата сума на заявените от бенефициента разходи възлизат в размер на 111013,82 лв., а одобрената сума съгласно Приложение № 2- Одобен финансов план от Договор № РД-50-46 от

22.12.2020 г. е в размер на 10 6404,72 лв.

В същото решение е посочено, че общият размер на наложената финансова корекция е 36 776,50 лв.

По делото е приета административната преписка.

Допуснатата и приета в настоящото производство е и Съдебно счетоводна експертиза. В отговор на Въпрос № 1 вещото лице е посочило, че в конкретния случай, от предоставена от бенефициента справка е видно, че разходите за вода не са изпълнени, като същите са намалени съгласно горесцитирания доклад, тъй като са заявени разходи за режийни в пълния размер на опростения разход (заявени са разходи за ток, вода, интернет и телефон). Съгласно т. 3.12 от същия, цената на опростения разход за вода за един месец е в размер на 11,67 лева без ДДС. Наложена е редукация в размер на 70,02 лв. (6 месеца 11,67 лв.). На въпрос №2 е даден следния отговор: Извън отчетния период 01.7.2021 до 31.12.2021 г. са били заявени суми в размер на 15 309,62 лв. за възнаграждения и 704.06 лв. по болнични листове, или общо- 16 013,68 лева. Същите са редуцирани поради недопустимост за финансиране съгласно част Б „Финансово изпълнение на проектите и плащане" т. 13 от Условия за изпълнение, изменени със Заповед на МЗХГ (МЗХ) № РД09-925 от 07.09.2021 г.: „за дейности, които не са извършени в съответния отчетен период, за който е подадено искането за плащане, разходите не подлежат на възстановяване". Отказани са суми, които се отнасят към предходен период, периода на 1- во шестмесечие на 2021 г. Според експертизата, от значение е периода, в който даден разход е начислен (периода, за който разходът се отнася), а не периода в който се плаща (е платен). На въпрос 3: Надзаявената субсидия 4 609,10 лева е разликата между заявените от бенефициента разходи в размер на 111 013,82 лв. и подписаното по договор- одобрената сума, съгласно Приложение № 2- Одобрен финансов план от Договор № РД-50-46 от 22.12.2020 г. в размер на 106 404,72 лв. На въпрос №4: Непризнатите разходи са 17.8%, което е дало основание за прилагане на този чл.63 от Регламент 809/2014 г.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Жалбата е основателна.

В настоящото производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ, управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции, като ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице, а правомощията на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. С нормата на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕФСУ е въведено отклонение от цитираното по-горе правило за определяне на компетентния административен орган- с текста е регламентирано, че за Програмата за развитие на селските райони функциите на органи за управление, контрол и администриране по този закон се изпълняват от Министерството на земеделието, храните и горите и от Държавен фонд „Земеделие“- Разплащателна агенция, както това е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители и в актовете по неговото прилагане. Съгласно чл. 4, ал. 2 от Устройствен правилник на Министерството на земеделието, храните и горите Министърът делегира с писмена заповед правомощия на заместник- министрите и определя техните функции.

В случая оспорваният административен акт е издаден от изпълнителния директор на ДФЗ И. И., избрана с решение от заседанието на Управителния съвет, съгласно Протокол №228 от 07.05.2024 г. Предвид това, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесното Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/02 от 03.06.2024 г. е издадено на основание чл. 20а, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, във връзка с чл. 17, ал. 8 от Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 96, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и във връзка с изпълнение на влязло в сила съдебно решение № 915 от 12.02.2024 г., постановено по адм. дело № 6677/2022 г. по описа на Административен съд- София град. С това съдебно решение е отменен предходния административен акт- Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/01 от 22.06.2022 г., в частта, в която е отказано частично изплащането на финансова помощ в размер на 36 776,50 лв., и е върната административната преписка на Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени със съдебния акт. Съдът е приел, че административният орган не е спазил императивните изисквания на чл.59, ал.2, т.4 от АПК за мотивиране на административния акт, както и поради липса на фактически и правни основания за издаването му. Липсвал и анализ на обстоятелствата, както и описание дали бенефициентът е изразил несъгласие с констатациите, и ако има възражения, защо не се приемат от АО. Не било изложено

от страна на РУО защо приема спрямо посочените 15 лица, за всеки един поотделно, че направените от тях разходи са недопустими. Административният орган не е обосновал и извода си за редуциране на сумата от 16 083,70 лв., че същата попада в приложното поле на чл.63 от Регламент за изпълнение (ЕС) №809/2014 на Комисията. Сочи се и нарушение на разпоредбата на чл. 35 от АПК, както и неспазване на разпоредбата на ал. 2 на чл. 26 от ЗУСЕФСУ.

Настоящият съдебен състав намира, че доколкото новоиздаденият акт е постановен именно в изпълнение и въз основа на влязлото в сила съдебно решение, следва да съобрази валидността му. Съгласно нормата на чл. 177, ал. 2 АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

В случая, анализът на съдържанието на новоиздаденото решение, предмет на контрол за законосъобразност пред настоящата инстанция, не обосновава извод, че след отмяната на първоначално издаденото решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/01 от 22.06.2022 г. по съдебен ред, административният орган е издал повторно акт като отменения административен акт, с идентично съдържание, а оттам и извод, че същият противоречи на постановеното съдебно решение, което води до неговата нищожност и необходимостта от прогласяването ѝ на основание чл. 177, ал. 2 АПК. Административният орган макар и лаконично, в изпълнение на съдебното решение, е изложил конкретни мотиви досежно разходите, по отношение на които е постановил отказ, а именно касателно посочените разходи за консумативи /ток, телефон и интернет за офиса/, за разходите за възнаграждения и социални осигуровки /съгласно част Б, т.13 от Условието за изпълнение, т.2, б.„а“ от Раздел 14.1 на Условието за кандидатстване/ за всяко лице /поради извършването им извън отчетния период/ в общ размер на 16 083.70 лв., за редукцията в размер на 16 083.70 лв. съгласно чл.63 от Регламент за изпълнение /ЕС/ №809/2014 г., както и за редукцията в размер на 4 609.10 лв. /надзаявена субсидия/, или всичко общо 36 777.50 лв., наречена от органа финансова корекция. При това положение следва да се приеме, че са налице фактически основания за издаване на акта. Посочено е в процесното решение, че с цитираните уведомителни писма за отстраняване на нередовности на бенефициента е предоставена възможност да представи обяснения за причината за неправомерно заявените разходи, както и защо не приема възраженията на бенефициента, с позоваване от страна на ДФЗ на част Б „Финансово изпълнение на проектите и плащане“, т.13 от Условие за изпълнение.

Априори, при съпоставката на съдържанието на отмененото решение на изпълнителния директор на ДФЗ и на новоиздаденото такова от изпълнителния директор на фонда, предмет на настоящото производство, не се установява тъждество на мотивите на двата акта, поради което не е налице основание за обявяване на оспорвания акт за нищожен.

Същевременно, настоящият съдебен състав намира, че изложените мотиви в

решението не могат да санират пропуска на ДФЗ при произнасянето по отношение на постановения частичен отказ, при така описаните фактическите основания, да посочи съответната правна квалификация доколкото изисквания за фактически и правни основания са въведени като императивни от законодателя в нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Според константната съдебна практика и правната теория липсата на правни основания съставлява самостоятелно основание за отмяна на акта, респ. несъответствието на правните основания с фактите по делото е основание за материална незаконосъобразност на акта също влечащо неговата отмяна.

Посочената в титулната част на обжалваното решение разпоредба на чл.20а, ал.2 ЗПЗП касае правомощията на Изпълнителния директор, а именно: 1. организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция; 2. представлява Разплащателната агенция.

В случая дадената правна квалификация по чл. 17, ал. 8 от Наредба № 4 от 30 май 2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от ЗПЗП, не може да бъде годно правно основание за постановяване на отказа. Тази норма установява единствено правомощието на ДФЗ-РА да определя размера на допустимите разходи и изплаща или мотивирано отказва изплащането на междинното или окончателното плащане. Самите основания за изцяло или частично постановяване на отказ за изплащането на финансовата помощ са разграничени в 19 хипотези, визирани в чл. 27, ал. 1 от Наредбата и всяка от тези хипотези релевира към различни факти. След като административният орган не е посочил под коя от хипотезите на чл. 27, ал. 1 от Наредбата подвежда установените факти, за съда е невъзможно да упражни цялостен контрол върху законосъобразността на акта. Позицията на т. 3.12 от Доклада за опростените разходи за мярка 16, част Б „Финансово изпълнение на проектите и мерките, т.13 от Условия за изпълнение, както и т.2, б. „а“ от Раздел 14.1 на Условията за кандидатстване сочат заложените изисквания, респ. тези които не са изпълнения от бенефициента, за да получи помощта, но не и правното основание за отказ. Това е достатъчно основание за отмяна на оспорения акт.

Относно материалната незаконосъобразност на акта, съдът намира за нужно да посочи, че кредитира приетата по делото Съдебно- счетоводна експертиза, неоспорена от страните, в която вещото лице потвърждава изчислените стойности на редуцираните заявени извън отчетния период 01.7.2021 до 31.12.2021 г. суми в размер на 15 309,62 лв. за възнаграждения и 704.06 лв. по болнични листове, или общо- 16 013,68 лева, поради недопустимост за финансиране съгласно част Б „Финансово изпълнение на проектите и плащане" т. 13 от Условия за изпълнение, изменени със Заповед на МЗХГ (МЗХ) № РД 09-925 от 07.09.2021 г.: „за дейности, които не са извършени в съответния отчетен период, за който е подадено искането

за плащане, разходите не подлежат на възстановяване", както и че тези отказани суми се отнасят към предходен период, периода на 1- во шестмесечие на 2021 г. Според настоящият съдебен състав обаче, от счетоводна гледна точка, без да се поставя на ниво експерт, доколкото редукиите касаят основно възнагражденията за вложен труд през м. 6.2021 г., то е резонно да се начислят/изплатят през следващия месец, т.е. в рамките на отчетния период 01.07.-31.12.2021 г. Освен това, Заповед № 925/07.09.2021 г. на МЗХГ, във връзка с установяване на недопустими за финансиране разходи и тяхната редукция от заявената сума за плащане, и в частност: „1.5. В раздел „Б. Финансово изпълнение на проектите и плащане“ се създава т.13: „13. За дейности, които не са извършени в съответния отчетен период, за който е подадено искане за плащане, разходите не подлежат на възстановяване с изключение на: т.13.2 Разходи за дейности, които обхващат повече от един отчетен период и които не са заявени в предходно искане за плащане.“. Т.е. от една страна не съобразено от административния орган счетоводно начисляването и плащането на тези разходи, от друга страна- датата на издаване на заповедта, в която е включено посоченото изискване и от трета- не е мотивирано от органа тези разходи да са били заявени в предходно искане за плащане.

На следващо място, от ССЧЕ се установява, че от предоставена от бенефициента справка е видно, че разходите за вода не са изпълнени, като същите са намалени съгласно горецитирания доклад, тъй като са заявени разходи за режийни в пълния размер на опростения разход (заявени са разходи за ток, вода, интернет и телефон). Съгласно т. 3.12 от същия, цената на опростения разход за вода за един месец е в размер на 11,67 лева без ДДС. Наложена е редукция в размер на 70,02 лв. (6 месеца 11,67 лв.), която намира фактическо, но не и правно основание за отказ.

По отношение на надзаявената субсидия 4 609,10 лева по същество представлява разликата между заявените от бенефициента разходи в размер на 111 013,82 лв. и подписаното по договор- одобрената сума, съгласно Приложение № 2- Одобрен финансов план от Договор № РД-50-46 от 22.12.2020 г. в размер на 106 404,72 лв. , която се потвърждава и от вещото лице.

Единствено редукцията на разходи в размер на 16083,70 лв. е квалифицирана по член 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 г., но следва да се има предвид, че административна санкция се налага ако сумата на заявените за възстановяване разходи, надвишава сумата, която е платима на бенефициера след проверка на допустимостта на разходите в искането за плащане, с повече от 10 %, се прилага. Размерът на санкцията се равнява на разликата между тези две суми, но не надхвърля пълното оттегляне на подпомагането. В случая е посочено, че общият размер на заявените за възстановяване разходи по проекта е 111013,82 лв. (като от заявената сума 111013,82 лв. следва да се извади сумата в размер на 4609,10 лв., явяваща се надзаявена субсидия, тъй като за същата не следва да се налага 10 % санкция съгласно параграф 1 от чл. 63), а общият размер

на допустимите за финансиране разходи по проекта, в резултат на описаните по-горе редукиции, възлиза на 90321,02 лв., т.е. разликата между заявените и допустимите разходи надвишава 10 %, поради което е наложена административна санкция в размер на 16083,70 лв. При така изложените от органа факти вещото лице потвърждава, че аритметически превишението е над 10 %, а именно 17.8%. Релевантно обаче в случая е, че преди да се наложи тази санкция следва при така заявената сума да се установи по безспорен начин платимата на бенефициента сума, след проверка на допустимостта на разходите в искането за плащане и след установяване на процентното отношение на разликата.

Във връзка с гореизложените мотиви, Съдът намира, че жалбата на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“ следва да бъде уважена като основателна и доказана. Оспореното Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/02 от 03.06.2024 г., издадено от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ в частта, с която е отказано частично изплащането на финансова помощ следва да бъде отменено като незаконосъобразно, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, административната преписка следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на претендираните, съгласно списък разноските по делото в общ размер на 1894.21 лв., от които 294,21 лв. за заплатена държавна такса, 1600 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град, III-то отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“, ЕИК[ЕИК], Решение №22/16/1/0/00006/3/02/03/02 от 03.06.2024 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което е отказано частично изплащането на финансовата помощ по Договор №BG06RDNP001-16.001-0041-C01, в размер на 36 776.50 лева, по искане за окончателно плащане №2, касаещо проект „Децентрализирана интелигентна система за проследяване на произхода и качеството на произведените стоки“, съгласно Искане за окончателно плащане №2/2021 г.

ВРЪЩА административната преписка на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „ДЗЗД „Знание, опит и предприемачество“, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 1894.21 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: